

### [Christophersen.]

dagsordensaktion på et tidspunkt, hvor vi alle ved, at vi skal i gang med et seriøst stykke arbejde. Derfor stemmer vi imod det.

Om tillægsbevillingslovforslaget skal jeg bare sige, at vi anbefaler det til vedtagelse.

### Poul Schlüter (KF):

Når jeg i dag ved afslutningen af dette folketingsår kaster et blik tilbage, må jeg med det samme erkende, at der egentlig ikke er meget at råbe hurra for. Jo, vi har haft en stor produktion af love, men kvaliteten har ikke været overbevisende. Folketinget har vedtaget et hundredtal af rutinelove. Lovkværnen har malet næsten i olympisk rekordtempo, og befolkningen må føle sig meget hjælpeløs over for det tempo, lovgiverne har lagt i forandringer. For befolkningen må det de seneste uger have været næsten frygteligt at skulle søge at skaffe sig et overblik over, hvad der dog nu er sket af ændringer på kryds og tværs og alle leder og kanter i dansk lovgivning, og vide, hvad der egentlig er lov og ret.

Det har jeg gerne villet nævne nu, fordi jeg mener, det er et stort ansvar, lovgivningsmagten påtager sig ved at fortsætte den gamle rutine med, at et utal af forandringer i gældende lov presses igennem, i virkeligheden i løbet af nogle få uger. Vi må lære en anden rytme, så lovgivningen og forandringerne præsenteres for befolkningen i et roligere og fornuftigere tempo. Ellers vil til sidst apati og interesseløshed blive resultatet over for vor virksomhed.

Det er jo regeringen, der forestår lovgivningen. Ministrenes vigtigste opgave til næste år tror jeg bliver at lade være med at udarbejde nye lovforslag og stille sig i spidsen for nye reformforsøg. Statsministeren burde nok foranledige en påskønnelse til den minister, som til næste år nedskærer sit lovorgie mest i forhold til i år. For min skyld må det gerne dreje sig om en dekoration, der kunne være undtagelsen, som bekræfter reglen.

Den samling, som nu er ved at være afsluttet, har jo haft sit præg af beslutningerne fra august måned sidste år. De blev grundlaget for folketingets virke og blev også grundlaget for forhandlingerne mellem parterne på arbejdsmarkedet. Når man nu skal bedømme, hvad det førte til, kan man sagtens sige, at det skulle have været lagt strammere til rette, og at der ikke blev opnået så meget, som man godt ville,

men hvis nogen forestiller sig, at vi i dag skulle bedømme forløbet og ikke havde haft augustbeslutningerne og henstillingen til arbejdsmarkedets parter, er jeg ganske overbevist om, at dansk økonomi nu havde været i en væsentlig ringere situation. Vi kunne hver især som parti have forestillet os en bedre yndlingsløsning – vi er jo fyldt med ideer og programmer – men uden augustforligets tilkendegivelse til arbejdsmarkedets parter og de andre augustbeslutninger var det gået ringere.

Det næste blev indgrebet i december, stoppet for priser, lønninger og huslejestigninger. Igen mener jeg et nyttigt indgreb. Vi fik derefter nogle måneder praktisk talt uden stigninger i pristallet. Decemberlovgivningen var en ubetinget succes, og jeg vil godt sige på min gruppes vegne, at det princip fra december om, at lønglidning, der ikke har hjemmel i gældende overenskomster, heller ikke kan indregnes i priserne, kan der måske blive behov for at vende tilbage til.

Så kom valget, og efter valget fik vi klaret de fire klumper, som statsministeren så poetisk kaldte dem. Det var vel godt. Der lå en arbejdsopgave her, som skulle klares. Valget udsatte det, men det var vel godt, vi klarede det. Vi ordnede ting, som fremmede beskæftigelsen. Vi fik klarhed over alle befolkningsgruppers boligudgifter, og så vil jeg især fremhæve, at vi fik en ny 4 års forsvarsordning, som har skabt ro og stabilitet og tryghed omkring dansk forsvars fremtid. Det betyder meget for Danmark indadtil. Det betyder mindst lige så meget for Danmark udadtil i forholdet til vore allierede inden for NATO.

Så kom overenskomstsituationen. Parterne kunne ikke selv skaffe afslutningen. Folketinget greb ind og måtte gribe ind for at forhindre, at vi kom til at opleve en måske langvarig landsomfattende arbejdskonflikt à la Berlingske Tidende med risiko for, at et tusindtal af virksomheder var blevet yderligere svækket, til glæde for ingen og til skade for alle.

Når jeg ser tilbage i dag, mener jeg, det var rigtigt, at folketetinget på grundlag af det, vi begyndte med i august, til sidst greb ind og sikrede arbejdsfreden og en form for nye overenskomster, der gælder i 2 år. Det var bedre med disse beslutninger end uden.

Men når jeg siger, der ikke er noget at råbe hurra for, mener jeg, at det vist i øvrigt er klogt at se i øjnene, at vi ligesom har trådt vande. Det afgørende stød mod den for hef-